Fyzika laserových generátorů Elektron-fononová interakce

Jan Šulc

Katedra fyzikální elektroniky České vysoké učení technické jan.sulc@fjfi.cvut.cz

19. července 2022

$Plán - \pm hotovo$

- 1. Elektron-fononová interakce
 - komplexy a model konfiguračních souřadnic
 - štěpení hladin v poli krystalu
 - nezářivé přechody a matrice s nízkou energií fononů
- 2. Kvantová soustava s vibračně rozšířenými hladinami
 - emisní a absorpční spektrum
 - zobecněné Einsteinovy relace
 - prahová podmínka a pracovní vlnová délka laseru
- 3. Fyzika laserů s přechodovými kovy
 - přechodové kovy
 - Tanabe-Sugano diagram
 - Jahn-Tellerův efekt: Ti:Al₂O₃
- 4. Fyzika laserů s lanthanoidy
 - Ianthanoidy
 - Dickův diagram
 - Judd-Ofeltova analýza
- 5. Kvazi-3-hladinový model aktivního prostředí
 - rychlostní rovnice
 - řešení pro stacionární stav CW laser
 - podélné čerpání a optimální délka laserové tyče
- 6. Systémy s přenosem energie
 - iont-iontová interakce
 - kodopace, up-konverze, křížová relaxace
 - spektroskopické vlastnosti aktivního prostředí ve vztahu k činnosti laseru

Plán – možné

- 7. Saturovatelné absorbéry
 - rychlý a pomalý absorber
 - Frantz-Nodvikova rovnice I.
 - ESA, FOM a anizotropie ESA
- 8. Optimalizace Q-spínání
 - aktivně spínaný laser
 - pasivně spínaný laser
 - vliv ztrát a ESA
- 9. Laserový zesilovač
 - Frantz-Nodvikova rovnice II.
 - single-pass, multi-pass
 - regenerativní zesilovač
- 10. Nelineární konverze v laserovém rezonátoru
 - Raman
 - SHG
 - OPO
- 11. Vznik, vliv a odvod tepla v pevnolátkovém laseru
 - rovnice vedeni tepla
 - rovnice pro tepelné pnutí Lamého rovnice
 - numerické řešení
- 12. Polovodiče v laserové technice
 - kvantová jáma
 - opticky čerpané polovodičové lasery
 - polovodičový saturovatlený absorbér
- 13. Zajímavé aplikace

Procesy v aktivním prostředí pevnolátkového laseru

- Pevnolátkové aktivní prostředí = souboru opticky aktivních iontů (aktivátorů) rozptýlených v pevnolátkové matrici
- Primární interakce je absorpce a spontánní a stimulovaná emise fotonů
- Energetické hladiny aktivátoru = energetické hladiny volného iontu + vliv elektrostatického pole matrice
- Dynamika matrice = tepelné kmity mřížky = pole fononů
- ► Interakce fononů s aktivátory → pravděpodobnost zářivých a nezářivých přechodů
- Možná i vzájemná interakce mezi samotnými aktivátory (např. přenos energie)

lonty v krystalu

- lonty aktivátoru jsou zabudovány v krystalové mříži matrice v substituční poloze, kde mají stálou, orientovanou polohu
- Všechny aktivátory proto v prvním přiblížení přispívají ke spektroskopickým vlastnostem aktivního prostředí stejným způsobem (výjimky – mixované granáty, různá centra fluoridů v důsledku kompenzace náboje,...)
- Možnost substituce stavebního iontu matrice v určité pozici krystalické mříže matrice iontem aktivátoru závisí na rozměrech a symetrii příslušného koordinačního mnohostěnu tvořeného nejbližšími ionty opačného znaménka

Štěpení hladin ve statickém poli krystalu

- Ligandy a aktivátory na sebe vzájemně působí prostřednictvím elektrostatické Coulombovské interakce – teorie krystalového pole, teorie pole ligandů
- Teorie grup kvalitativní předpověď štěpení energetických hladin volného iontu v důsledku specifické symetrie pole krystalu.
- ► Empirický model bodových nábojů → Starkův efekt pole ligandů se specifickou symetrií. Parametry krystalu fitováním teorie na experimentální data.
- Hamiltonián iontu v poli krystalu:

$$\hat{H}_{\text{ion}} = \underbrace{-\frac{\hbar^2}{2m} \sum_{i} \nabla_i^2 - \sum_{i} \frac{Ze^2}{r_i}}_{\hat{H}_0 - \text{pohyb } e^- \text{ centrálním poli}} + \underbrace{\sum_{j > i} \frac{e^2}{r_{ij}}}_{\hat{H}_e - \text{repulze } e^-} + \underbrace{\sum_{i} \xi_i \vec{L} \cdot \vec{S}}_{\hat{H}_{\text{SO}}} + \underbrace{\sum_{i} eV_c(r_i, \theta_i, \varphi_i)}_{\hat{H}_c - \text{krystal}}$$

Slabé krystalové pole $\hat{H}_c < \hat{H}_{SO}$, \hat{H}_e Pole krystalu představuje poruchu, která způsobuje v důsledku Starkova jevu štěpení multipletů volného iontu (ionty vzácných zemin).

Střední krystalové pole $\hat{H}_{SO} < \hat{H}_c < \hat{H}_e$ Pole krystalu představuje poruchu štěpící termy volného iontu (ionty z prvního řádku přechodových kovů) Silné krystalové pole \hat{H}_{SO} , $\hat{H}_c < \hat{H}_e$ Pole krystalu rozštěpí jednoelektronové stavy, pak se teprve započte \hat{H}_e (ionty z druhého a třetího řádku přechodových kovů)

lont příměsi v pevné látce

- Molekulární komplex = iont příměsi + jeho ligandy
- Hmotnost a náboj ligandů (O²⁻, F⁻)
- Symetrie iontu v dané konfiguraci
- Symetrie pole ligandů
- Intenzita pole ligandů
- Vliv na energetické hladiny příměsi

- Ionty v krystalu či ve skle nejsou nikdy úplně v klidu. Tepelné vibrace těchto iontů modulují lokální pole krystalu v místě opticky aktivního bodného defektu, což ovlivňuje jeho elektronové stavy.
- Elektron-fononová interakce:

$$\hat{H} = \hat{H}_{\text{ion}} + \hat{H}_{\text{lattice}} + \hat{H}_{i}^{ep}$$

- Velikost efektu závisí na následujících parametrech:
 - Teplota a tepelná vodivost materiálu.
 - Síla vazby mezi elektrony z optického aktivního iontu a lokálního krystalového pole
 - Frekvenční rozdělení a hustota obsazení stavů vibračních módů matrice
- Tepelné efekty mohou:
 - zlepšit výkon laseru díky procesům, jako je zlepšení optického čerpání, díky účinné depopulaci terminální úrovně laserového přechodu a v důsledku vzniku širokých emisních pásů laditelných laserů.
 - být na újmu pro výkon laseru v důsledku takových procesů, jako je pokles kvantové účinnosti laserového přechodu, pokles zisku v důsledku zmenšení účinného průřezu rozšiřující se spektrální čáry a také vzhledem k tepelné populaci terminální úrovně laserového přechodu.

Fonony – harmonické přiblížení kmitů mřížky

 Operátor energie mřížky při uvážení pouze kvadratické závislosti potenciální a kinetické energie mřížky na výchylce iontů – harmonické přiblížení:

$$\hat{\mathcal{H}}_{ ext{lattice}} = rac{1}{2} \sum_{q,\lambda} \left(\hat{P}_q^{\lambda\dagger} \hat{P}_q^{\lambda} + \omega_{q\lambda}^2 \hat{\mathsf{Q}}_q^{\lambda\dagger} \hat{\mathsf{Q}}_q^{\lambda}
ight)$$

kde P_q^{λ} je zobecněná hybnost a Q_q^{λ} normálové souřadnice. Po zavedení fononových kreačních a anihilačních operátorů (\hat{b}^{λ} a $\hat{b}^{\lambda\dagger}$):

$$\hat{H}_{ ext{lattice}} = \sum_{q,\lambda}^{3N} \hbar \omega_{q\lambda} \left(\hat{b}_q^{\lambda \dagger} \hat{b}_q^{\lambda} + rac{1}{2}
ight)$$

- Tepelné vibrace iontů v pevné látce = kvantované harmonické oscilátory = pole fononů
- Důsledky harmonického přiblížení:
 - neexistuje tepelná roztažnost
 - adiabatické a izotermické konstanty jsou stejné
 - elastické konstanty jsou nezávislé na tlaku a teplotě
 - měrné teplo je při vysokých teplotách konstantní
 - mřížkové vlny navzájem neinteragují a nemění s časem svůj tvar
- Ve skutečných krystalech neplatí přesně žádný s těchto důsledků. Odchylky můžeme přisoudit zanedbatelným anharmonickým členům, které obsahují vyšší než druhé mocniny atomárních výchylek.

Hamiltonián elektron-fononové interakce

- Interakce mezi fonony a elektrony se uvažuje prostřednictvím změny pole uvnitř krystalu V_c v důsledku změny relativní pozice aktivních iontů vzhledem k iontům, které je obklopují.
- Změna pole je funkcí lokálního napětí (tenzor). Operátor průměrného napětí ε̂:

$$\hat{arepsilon} = \mathrm{i} \sum_{q} \sqrt{rac{\hbar\omega_q}{2Mv^2}} (\hat{b}_q - \hat{b}_{-q}^{\dagger}) \quad (M - \mathrm{hmotnost} \; \mathrm{m}\check{r} i\check{z} \mathrm{ky}, \; v - \mathrm{rychlost} \; \mathrm{fonon}\mathring{u})$$

Pole krystalu se rozvede do Taylorovy řady podle ĉ:

$$\hat{V}_{c} = \underbrace{\hat{V}_{0}}_{\text{statické pole}} + \underbrace{\hat{V}_{1}\hat{\varepsilon} + \hat{V}_{2}\hat{\varepsilon}^{2} + \dots}_{\text{elektron-fononová interakce}}$$

Lineární a kvadratický člen hamiltoniánu elektron-fononové interakce:

$$\hat{H}_i^{ep} \cong \hat{H}_1^{ep} + \hat{H}_2^{ep} = \hat{V}_1 \hat{\varepsilon} + \hat{V}_2 \hat{\varepsilon}^2$$

- Vazební členy \hat{V}_i závisí na konfiguraci iontu příměsi.
- Operátor Ĥ^{ep}_i musí být invariantní vzhledem k operacím bodové grupy komplexu ⇒ stanovení výběrových pravidel pro přechody zahrnující elektron-fononovou interakci

Slabá vazba elektron-fononové interakce se účastní relativně málo fononů (jeden lokální mód)

- Jenofononová interakce + lineární člen Ĥ^{ep}_i = standardní teorie tlumení (rozšiřování a posun elektronové čáry v důsledku tlumení)
- Ostré čáry v absorpčním a emisním spektru iontů v pevných látkách – nul-fononová linie
- Postranní pásma se slabou intenzitou, které mají odlišnou frekvenční strukturu – vibrační postranní pásy.
- Nezářivý přechod za účasti jednoho fononu

Silná vazba interakce se účastní velké množství fononů (módy mřížky)

- Vznikají široké pásy se silnými teplotními závislostmi hustot a dob dosvitu optického spektra iontů v pevných látkách.
- Teorie tlumení N-tého řádu postupná konvoluce jednofononových přechodů – pouze kvalitativní předpovědi.
- Huang-Rhysova teorie silné vazby
- Model konfiguračního diagramu

Předpoklady:

- Born-Oppenheimerova aproximace (m_i >> m_e, pohyb elektronů je mnohem rychlejší než pohyb atomových jader, řešení Schrödingerovy rovnice pro soubor elektronů v poli klidných iontů zanedbáním kinetické energie iontů v hamiltoniánu)
- Vlnové funkce vyjádřeny jako součin elektronové |\(\phi_i(r, Q)\)\) a vibrační |\(\theta_{iv}(Q)\)\) složky

$$|\psi_{i\nu}(\mathbf{r},\mathbf{Q})\rangle = |\phi_i(\mathbf{r},\mathbf{Q})\rangle|\theta_{i\nu}(\mathbf{Q})\rangle,$$

kde r je souřadnice opticky aktivního elektronu, Q je koordinační souřadnice.

Elektron-fononové interakce účastní pouze jeden dominantní fononový mód, který má stále stejnou frekvenci, ale různé normálové souřadnice v počátečním a koncovém stavu elektronového přechodu ⇔ lineární vazba v harmonické aproximaci. Hamiltonián má výše diskutovaný tvar:

$$\hat{H}_i^{ep}(r, Q) = -\sum_s \hat{V}_s(r) Q_s,$$

kde \hat{V}_s je elektron-fononový vazební parametr pro s-tý vibrační mód.

Huang-Rhysova teorie silné vazby

 Schrödingerovy rovnice pro elektronovou a vibrační vlnovou funkci systému budou mít tvar

$$[\hat{H}_{ion}(r) + \hat{H}_{i}^{ep}(r, Q)] |\phi_{i}(r, Q)
angle = W_{i}(Q) |\phi_{i}(r, Q)
angle$$
(1)

$$[\hat{H}_{\text{lattice}}(\mathsf{Q}) + W_i(\mathsf{Q})]|\theta_{i\nu}(\mathsf{Q})\rangle = E_{i\nu}|\theta_{i\nu}(\mathsf{Q})\rangle$$
 (2)

 Řešením rovnice (1) stacionární poruchovou metodou získáme vlnové funkce odpovídajících elektronových úrovní pro pevnou polohu okolních iontů:

$$|\phi_i(r, \mathbf{Q})
angle = |\phi_i^{(0)}(r)
angle + \sum_{\mathbf{s}, j
eq i} rac{V_{sij} \mathbf{Q}_{\mathbf{s}}}{E_i^{(0)} - E_j^{(0)}} |\phi_j^{(0)}(r)
angle$$

kde V_{sji} = ⟨φ_j⁽⁰⁾(r)|Ŷ_s(r)|φ_i⁽⁰⁾(r)⟩ a E_i⁽⁰⁾ jsou neporušené vlastní energie iontu.
Příslušné vlastní energie W_i(Q):

$$W_{i}(Q) = E_{i}^{(0)} + \sum_{s} V_{sii} Q_{s} + \sum_{s,s'j \neq i} \frac{V_{sij} V_{s'ji} Q_{s} Q_{s'}}{E_{i}^{(0)} - E_{j}^{(0)}}$$

jsou použity jako efektivní potenciál v rovnici pro vibrace mřížky (2)

Huang-Rhysova teorie silné vazby

Efektivní adiabatický potenciál (hladina) elektron-fononové interakce i-tého stavu:

$$U_{i}(Q) = \hat{H}_{\text{lattice}}^{PE}(Q) + W_{i}(Q) = \frac{M}{2} \sum \omega_{s}^{2} Q_{s}^{2} + W_{i}(Q) =$$

$$= \underbrace{E_{i}^{(0)} + \frac{M}{2} \sum_{s} \omega_{s}^{2} Q_{s}^{2}}_{s} + \underbrace{\sum_{s} V_{sii} Q_{s} + \sum_{s,s'j \neq i} \frac{V_{sij} V_{s'ji} Q_{s} Q_{s} Q_{s'}}{E_{i}^{(0)} - E_{j}^{(0)}}}_{s}$$

neporusena rovnovazna energie ion + ionony

vliv elektron-fononové interakce

Vyšší řády poruchy způsobují posuv rovnovážné pozice potenciálu a závisí na specifické konfiguraci iontu:

$$U_i(\mathsf{Q}) = E_i + \frac{M}{2} \sum_s \omega_s^2 [\mathsf{Q}_s - \mathsf{Q}_s(i)]^2$$

kde

$$E_i \equiv E_i^{(0)} - rac{M}{2}\sum_{\mathrm{s}} rac{V_{\mathrm{s}ii}^2}{4\omega_{\mathrm{s}}^2}, \quad \mathsf{Q}_{\mathrm{s}}(i) \equiv -rac{V_{\mathrm{s}ii}}{4\omega_{\mathrm{s}}^2}$$

- Z základní stav
- X excitovaný stav
- absorpce $A \rightarrow A'$
- emise $B' \to B$
- nezářivý přechod do základního stavu
 B' → C → B → A.

$$ho \propto \exp\left(-rac{\Delta E}{kT}
ight)$$

- Energie luminiscenčního centra jako funkce zobecněné koordinační souřadnice (např. průměrná vzdálenost od ligandů)
- Různé stavy nemusí mít obecně minimum energie pro stejnou k koordinační souřadnici
- Franck-Condonův princip energetický přechod je tak rychlý, že se během něho koordinační souřadnice nezmění (vibrační pohyb iontů je mnohem pomalejší než pohyb elektronů)

- (A) Případ nulového posuvu mezi potenciální jámou excitovaného a základního stavu vede v absorpčním a emisním spektru k ostré čáře – přechod bez účasti fononů
- (B) Střední posun mezi potenciály excitovaného a základního stavu dává ostré čáry přechodu bez účasti fononů a široká postranní vibrační pásma (Stokesův posun)

- (C) Velká odchylka potenciálních jam vede k překřížení mezi základním a excitovaným elektronovým stavem ⇒ široký absorpční pás, ale v důsledku nezářivého zhášení není pozorována emise
- (D) Anharmonické potenciály zvětší Frank-Condonovy faktory překrytí, což vede k zvětšení nezářivého zhášení

Tvar spektrální čáry vzhledem k bezfononové energii ($\hbar\omega_0 \gg kT$):

$$G(\Delta\Omega) \cong rac{1}{\sqrt{2\pi S_0 \omega_0^2}} \exp\left[-rac{(\Delta\Omega - S_0 \omega_0)^2}{2S_0 \omega_0^2}
ight]$$

 S_0 – Huang-Rhys faktor (~ počet zapojených fononů), $\hbar\omega_0$ – efektivní energie fononů

Nezářivé přechody a jejich vliv na dobu života

- Přechody mezi elektronovými stavy atomu, které jsou doprovázené emisí nebo absorpcí fononu bez účasti fotonů, jsou nazývané nezářivé přechody.
- Rychlost relaxace energetické hladiny W je daná kombinací rychlosti zářivých W_R a nezářivých W_{NR} procesů:

$$W = W_R + W_{NR}$$

Doba života na hladině odpovídá převrácené rychlosti přechodu τ = 1/W. Pro případ dvouhladinové aproximace:

$$\frac{1}{\tau} = \frac{1}{\tau_R} + \frac{1}{\tau_{NR}}$$

 Za předpokladu slabé fonon-elektronové vazby lze odvodit vztah pro rychlost nezářivých procesů:

$$W_{NR}^{p}(T) = W_{nr}^{p}(0)[n(\omega_{\text{eff}}) + 1]^{p} = W_{NR}^{p}(0) \left[\frac{1}{1 - e^{-\hbar\omega_{\text{eff}}/k_{B}T}}\right]^{p}$$

kde $p = \Delta E / \hbar \omega_{eff}$ je zhruba počet zúčastněných fononů, $\hbar \omega_{eff}$ je nejvyšší vibrační energie, $n(\omega)$ je relativní populace fononových hladin podle Bose-Einsteinova rozdělení

W^p_{NR}(0) lze odvodit přibližně z teorie, ale je to vlastně fitovací parametr (stejně jako p a ω_{eff}).

Efektivní energie fononu

Frekvence vibrací mřížky

$$\bar{\omega} = \sqrt{\frac{k}{M}}$$

 k – efektivní tuhost
 M – efektivní hmotnost

 Energii fononů reflektuje Ramanovské spektrum nebo IČ absorpční spektrum, ale spektra jsou ovlivněna jinými výběrovými pravidly

Matrice s nízkou energií fononů

Shrnutí

- Interakce matrice vs aktivátor
 - Symetrie ligandů a konfigurace aktivátoru
 - Síla statického pole matice v místě opticky aktivních orbitalů
- Dynamika matrice vibrace mřížky fonony
 - Deformace mřížky = změna pole
 - Silná a slabá vazba
- Huang-Rhysova teorie silné vazby
 - Parabolická potenciální jáma
 - Konfigurační diagram
 - Franck-Condonův princip
 - Emisní a absorpční spektrum
- Rychlost nezářivých přechodů
 - Energie fononu vs Ramanovské spektrum
 - Nízkofononové matrice

Literatura

- RICHARD C. POWELL: Physics of solid-state laser materials, Springer-Verlag, 1998
- BRIAN HENDERSON AND RALPH H. BARTRAM: Crystal-field engineering of solid-state laser materials, Cambridge University Press, 2000

- KATJA RADEMAKER: Rare Earth-Doped Alkali-Lead-Halide Laser Crystals of Low-Phonon Energy, Cuvillier Verlag, Gottingen, 2005
 - Přednášky: http://people.fjfi.cvut.cz/sulcjan1/FLT/